

מהאכזריות - הנה הראשון כבר נדע - שהעולם הזה והעולם הבא הם כשתי צרות כשתתצרה האתרת תכעס חביריה - ח"ל חמליץ - ראה זו רעה חולה לא וזה ולא חכמה בהתעצב תשוקת משכיל לחבליה בלא חזקת כהגדילו מעצות גמדות ועשתונות משהגות להרבות סוד ולדחיק סוד נטושים עלי ארץ בחלפי נעובים אחרי נפלו - כי מה חלק בביתו מכל עמל שיעמול לגייתו וארמיו מלכר ארת המד ומעשרה שלחו - ושאר מכמניו ובתי נכארי וצרי אשר הפיל לפניו חבלים בנעיסותם מה כשרון לו מרם כי אם ראות עיניו - אף כי רב יהיו לו למוקש ברומטו חלקי נפשו העברים והעבדיו החפשי מהם וחשוב - כל אשר תאמר חברת פחותי כוחותיו יתן לר - ובכל אשר יאוו הם יקחו חלקם וככלל יחידתו בירכתים תרם - יחידה היא והיא מהגברה - אם יבקשו תבונות מפיו תסכל עצתו יאלם - נהקו מרשיו כהנתק פתיל הצעות בהדיו אש ביראה ודע - הו - פעל חכם - היסחק נזיר ערשים בו תמכר בסרה - או דמב מלא כף נחת הלש מושג ממלא חפנים אלף עמל מכאב - חסוב שישיו בני מעי - ונפשי האכל - אדמתי עצם הארם - ונשמתי תשם - וסרה יחרון מולך כהצית לילה וכחוקתו וגובה לבו יעד והצגה חלום - או במראה יתורע יתחבס אליו יאספו ערדי בעלי אסופות והקין חיקה נפשו - אי לו איש זרוע שיפול חרועו תשבר - אי לו איש זרוע ארץ תנחלו - כי לא לו יחזר הזרע אשר ירש ארץ - וכתב עוד וכי תראה הימים נעמים חזון מפיו ומכרר ודגה חולך להצניק והשעה משתעשעת משחקת לפניך בתכל וכו' עד העל אלה השלכת נשמה אחרי ניו - וכו' עד העל חבלי חמדות מרוסות חשוש יקדר נצח חמדת עולם והיה כי ישאלך לכך מר כקפץ ילדי יום מי ילד לי את אלה - אף אתה אמר לו - שרירות לכך ועצמו חרש וכו' - ובספר - אכן בוחן מקנן וצועק על התאיות עוז ובתחלה בצעקת לניחא אומר - לבי פתיג ואפר כפתותי לחם אבירים - גלוסקא יפיה - פת הדראה מחטי מנית ופג סלר נקה ביין חסוב לקוח נפשית בלא צדית - וכו' ובמיני משעמים משכת בשרי כל הימים - חיתו יעד ועוף פג אסיקי כטימי תעליתי ברמים - מוקיד שבי הייתי לצבות כטן - וכו' - ואח"כ בענין תאית המלכיש נאום אומר לבי השיאתני ואסת במערי בני חמדות שני עם ערנים - בוך וארגנן מתחפך לכמה גוונים - סילר צבע וחורי וצבעונים - פארי פשותים אשר בו תלכשנה בנות המלך חבתולות - ובגדי חפיש סלסלה ומלמעלה חליפור שמלות - לבוש מלכות להדאות שדרה ומשלה - חסיד בוך שהכל פונים בו חור כרפס וחכלת וכו' ואח"כ מזכיר גם התאווה באהבת נשים - ואמר - לבי חוקתני ותוכל באהבת נשים - נלכרתי בשחיתותם כצפים האותיות כפח מוקשים וכו' עד כאש בנעורת למען ספות חטאת להדכית גיאופים בללה - שרים אחר נוגנים בעתג ומינים כחור עם בתולת וכו' ואח"כ זכר גם בתאווה חעושר - וז"ל לבי מה עכרתי בשומי מגמת פני וכל מחמד עיני לכנס חן עתק ורבי המטונות עושר וכבוד ומגלת מלכים וחמדינות וכו' מגדלי עופל וברניות בורות חצובים וגלות עליות - ומסכב גן ירק וגינת ביתן וכו' כהנה וכהנה - חשגתי וירשתי ואתה אלהי ישראל לא חרשתי - לבי אם אמרתי אספרה כמו וכו' יום ויללה אחריך נרצרה למלאות העולח על רוחי וכו' כל מחשבותי לאכול ולשתות ולשמוח סעודה גדולה מאין תמצא ואיזה מקום צלי וקלי וכו' איפה חכירים שמחים וכו' לבי כאלה רבות חכשלתי וכו' כמח ורצתי לשמיר נופי הגתעב והנאלח וכו' ואשליך אר-נפשי מגד - ומכל אלה רע ומי כי חטעיתי וכו' לבקש שרירות וקנאות וכו' עד וחטיתי לחתשוא ולחשחר וכו' במקום גדלים לרבי גבוהות ולהתחלל וכו' עד אלה רבי הבירר והחמד שעשרה עמי לבי חבר רע ועמיתי לחיותי שולח בי ותכנין לחמיה

אך שהתכלת מבטל ומחפך המראה מריפת של חלמן כיצח ומוריקא אל מראה ירוק כעשבים שחא מראה כשדה :
ונזכיר כזה לחך ארץ יחצא חלצני מקטנות שיהיו חזירין וזרירין במצות ציצית אף שאין לנו הכלת בוסן חוהי ואסרו ול כפרק התכלת קשה עתשן של לכן מעונשו של תכלת משל וכו' - ובמנות (דף מ"ג) הוזכר במצות זו מקבל פני שכינה : וכיותר צריכן אוחזה האכות על הכנים והמלטים על תלמידיהם באיוחו מקוסן אשר נקבו בשם קדושה ופי בקדושין (דף כ"ס) יושב קדנור ולא בעל תורה - להדיע אותן גורל המצלה ושכל המצות תלוין ברה כרכתיב וזהו לם לציצית וראיתם אותו וזכרתם ארץ כל מצות ה' וגו' - ולשון רבה (דף ס"ט ע"ב) וראיתם אותו וזכרתם המראה מביא לידי זכרון ולדרכנו וראי מביא המראה לזכרון כי מראיתו מחליף את המראות חריפות אל מראה כשיח - כגומי - ובכבא מציעא (דף ס"א) למה לי יציאת מצרים בריבית - בציצית - ובמשקלות - אמר הק"ה אני הוא שהבחנתי במצרים בין טפח של בכור לטפח שאינה של בכור אני שעתיד ליפרע וכו' - ממי שתולה קלא אילן כבגדו ואומר תכלת חיה : ולדרכנו שייך וראי הבחינה בין קלא אילן לתכלת באופן שכתבנו - שהתכלת מ שנה המראות חריפות אל מראה כשירה - משא"כ קלא אילן : ובכן הבחינה לכוון לבת בענין המעשים של האיש וזהו כי החילוק בין קלא אילן לתכלת נראה לעיני כל המכירים אותה - אבל לענין המעשים דעים אשר יבטלו עי' התכלת לזה צריך בחינה - והבן : ויש אני הוא שהבחנתי במצרים וכו' אני הוא (הבחן ומבין כל מעשה בני אדם) שעתיד לפרע וכו' :
והנה הנשים שנפלו ט' קבין שיח מהעשרה קבין שיררו לעולם - וברוב דברים לא יחדל פשע הגרמז בצבע מתיקא - וגם על שאינן בלמידה נמצאו איוו אשר אין נחתן לב כל כך על בנייתם אכ יעלה בלימוד למעלה - וגם בענין שלי שלי ושלך שלך שהוא הצבע חלמן ביצח כנוטר הוא מן חמדת רך הגשים - והכניסו הגשים ארץ עצמן לעסק בענין מצות ציצית בענין השוויה ושזירה וכדומה - שהתכלת משנה המראות חריפות חכם וכל אשה חכמה לב בידה טוו - וכדמצינו גם פרק האוכר את הספינה מארגו ראשת ר' חנינא בן רוסא ע"ש - והוא הדרך של כל הגשים צדקניות :
אולם מ"ש ו'ל שהמראה הירוק כעשבים כשירה יוכיר אותנו אל מר שזכרנו לעיל שיש מדיניות ביישראל - ואמר ו'ל אלמלא עליה לא אתקיים אתכליה - ובחזר המשל את עמי הארץ לעשבי השדה - ואמר במנות (דף כ"ס) אפילו לא קרא אדם אלא קריאת שיע שחידת ישריית קיים לא ימוש - ובכן המראה ירוק כעשבים כשירה - וכל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם צדיקים : אך כל אחד לפי מדינתו : וכ"ש בענין המראה פשוטא ודמונו בו גיעות מרת חכס כסר נוכר מורה כחלק ראשון וחכם עיניו כראשו לשמור עצמו בשפירה מעולה שלא יבא אל המדה ודעה הזאת - וכיותר היא וזהו כשירה הנגה ועיניו הכעסן בשעת פעמי אך פניו מוצהבים אדומים כחנור אשר היסקו מכפנים ומכחוק - וכי ישפוך לארץ מיריתו - פיו פתוח וזירו נותף ככל שוטרה - ועד שהוא באף ובחממה משחית משכיר ומכלה - וכל דבריו ועניניו הנרגותיו מקולקלין ובכרבות (דף ל"א) אשר אליה לרב שילא לא תרתח ולא תחשי - ואמר בפסחים (דף ס"א) כל אדם שכועס אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו - אפשר שהוא על כי שהכעס נכנס אל חוכו רחף את החכמה לחוק - והאלדים יבקש את נרף כתיב - תוטלה ונתנה אל הדאוי לה :
ועי בענין המראה בשרא שחא מריפת - ורמזנו אל התולך אחר תאית העולם הזה - וגם על הורחקה